

2. Flertallet har, overensstemmende med det i omtalte Henvendelse fra Foreningen af jydsk Landboforeninger udtalte Ønske, ment, at det af praktiske Grunde er mest hensigtsmæssigt, at Voldgifts-afgørelse finder Sted i den Retskreds, hvor Sælgeren bor.

Naar der rejses Klage over Mangler eller Fejl ved et Dyr, vil Krav paa Erstatning i Regelen være afhængig af, om Dyret har haft disse Mangler eller Fejl i Sælgerens Besiddelse, og dette kan naturligvis lettere undersøges af de Voldgiftsmænd, som bo i Sælgerens Retskreds. Er Erstatningspligten først fastslaaet, vil det, som Regel, ikke være saa vanskeligt at bestemme Erstatningens Størrelse, selv om Voldgiftsmændene ikke have Lejlighed til at se Dyret.

Af disse Grunde stiller Flertallet Ændringsforslaget under Nr. 4.

3. Naar Tvisten drejer sig om Tuberkulose, Drægtighed og andre Tilfælde, der er af en saadan Art at det ikke indenfor de i Lovforslaget bestemte Klagefrister kan afgøres, om Dyret svarer til, hvad det skal, har Flertallet ment, at Klage i saadanne Tilfælde bør kunne indgives efter længere Tids Forløb, naar Voldgiftsmændene ikke skønne, at Klagen er holdt tilbage længere end nødvendigt for at konstatere Fejlen. I saa Tilfælde bør Voldgiftsmændene kunne afvise Sagen. For ikke at løbe den Risiko skal Klageren nok melde sig, saa snart Manglerne vise sig.

Hertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 7.

4. Da Udvalget har ment, at der i mange Tilfælde bør være Adgang til at søge Regres, har det opstillet Regler herfor under Ændringsforslag Nr. 8.
5. For at hindre muligt Misbrug, har Udvalget stillet Forslag om, at Sagernes Udfald ikke kan gøres afhængig af Parts Ed.

Se herom Ændringsforslaget under Nr. 22.

Alle øvrige Ændringsforslag have i det væsentlige kun til Hensigt nærmere at klargøre Loven og fastslaa yderligere Regler for dens Anvendelse. En stor Del af Ændringsforslagene er dog nærmest kun af formel eller redaktionel Natur.

Et *Mindretal* (Høst og P. G. C. Jensen) har ikke kunnet tiltræde Forslaget, for saa vidt det gaar ud paa, naar andet ikke udtrykkelig er aftalt mellem Parterne, at unddrage Afgørelsen af de omhandlede Tvistigheder fra de almindelige Domstole, og henlægge samme til Voldgiftsretter, bestaaende af flere af de kommunale Myndigheder udnævnte Lægsmænd, hvis Kendelser tilmed skulle være ikke blot eksigible, men ogsaa inappellable, idet de Spørgsmaal, der saaledes kunne forelægges Voldgiftsmændene til endelig Afgørelse, i mange Tilfælde nødvendig, for at en retfærdig Løsning skal kunne opnaas, kræve en juridisk Indsigt, som de udnævnte Voldgiftsmænd ikke i Almindelighed kunne forudsættes at ville være i Besiddelse af. — For imidlertid at imødekomme det Ønske, som efter de ved Sagens første Behandling faldne Udtalelser maa antages at næres hos Landbostanden om Oprettelsen af slige Voldgiftsretter, har Mindretallet ment at kunne frafalde sine Betænklichkeiten i saa Henseende, dog kun under Betingelse af, at det som Hovedregel bestemmes, at Afgørelsen af de omhandlede Tvistigheder ordentligvis skal ske ved de almindelige Domstole, men at der dog herfra kan ske en Undtagelse, nemlig hvor Parterne ved Handelens Indgaaelse enes om at henlægge Afgørelsen til Voldgift, i hvilket Tilfælde der da skal gaas frem paa den i Lovforslaget nærmere bestemte Maade. Man vilde herved opnaa, at Henlæggelsen af Tvistens Afgørelse til Voldgift blev en frivillig og ikke som foreslaaet, en tvungen Sag.

I Overensstemmelse med disse Betragtninger har Mindretallet stillet Ændringsforslagene Nr. 1 og 2.